

פסק דין

נגד המערערים הוגש כתב אישום המייחס להם עבירה של ניהול עסק טעון רישוי ללא רישיון, על כך שהחל מיום 1.6.11 ניהלו בתחום רמת השרון עסק של הובלת מי ביוב בביביות.

החל משנת 2005, החזיקו המערערים ברשיון שניתן להם ע"י עירית רמה"ש, שתוקפו היה עד 31.12.10, ולקראת פקיעת המועד הגישו בקשה לחידוש הרשיון. ביום 10.10.10, הודיע המשיבה כי הבקשה לרשיון אושרה בכפוף לאישור משרד התמי"ת ותכנית מיקום המשאיות המשמשות את העסק. משאיות אלה אמורות להחנות מחוץ לשטח הבנוי של העיר. משרד התמי"ת ומשרד לאיכות הסביבה אישר את הבקשה, אולם המשיבה סרבה להעניק את הרשיון בטענה שהחניית המשאיות נעשית במקום ציבורי ששם אין להחנות משאיות, זאת בניגוד לתב"ע, ובקשר לכך התנהל ההליך בבית משפט קמא. בית המשפט התייחס לטענות הצדדים, קבע שמדובר במחלוקת ממוקדת ביחס להחניית המשאיות, כאשר השיקול להענקת רשיון הינו שיקול של טובת הציבור ובריאותו, ולכן מרגע שהחנייה לא אושרה ע"י המשיבה, לא קיימו המערערים את תנאי הרשיון, ועברו את העבירה של ניהול עסק ללא רשיון.

יצויין שעל פי עצה משפטית שקיבלו המערערים, הם העתיקו את מקום משרדם לתחום העיר ת"א, וקיבלו רשיון לניהול עסק מעירית ת"א. בית המשפט קבע כי עיקר העסק הינו המשאיות ולא המשרד, ולכן העובדה שניתן רשיון ע"י עירית ת"א על פי מיקומו של המשרד, אינה רלבנטית. לפיכך הרשיע בית המשפט את המערערים ומכאן הערעור.

יצויין כי משנת 2005 עד 2010, לא היתה כל טענה כנגד המערערים בקשר להחניית המשאיות שלהם, מדובר בשתי משאיות בלבד, אשר חנו בשטח שהוגדר פרטי, והוחכר להם ע"י המחזיק, תמורת תשלום, ורק בסוף שנת 2010 הסתבר כי קיים סכסוך משפטי בין המשיבה לבין מחזיק השטח, בטענה שהמדובר בפולש שאינו רשאי להחכיר את השטח, ומכאן, טוענת המשיבה, מדובר במקום שאמור לשמש על פי התב"ע, מקום לחניה ציבורית, והמערערים אינם רשאים להחנות שם.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

28 אוקטובר 2014

עפ"א 14-09-5546 בלנק נ' עירית רמת השרון

- 1 על פי התביעה של המקום, מיועד השטח לחניה ציבורית בימי זכרון ומועד, ולחניית משאיות, כלי רכב
2 כבדים ואוטובוסים בשאר ימות השנה.
3 לכאורה, החניית המשאיות בשטח זה, בין אם הוא פרטי ובין אם הוא ציבורי, אינו נוגד את התביעה,
4 שכן כאמור, מותר להחנות במקום משאיות.
5 מפרי' הדיון מבית המשפט עלה שהסיבה היחידה לאי חידוש הרשיון היא סברת המשיבה כי
6 המערערים מחנים את משאיותיהם במקום שאינו מאושר לכך, ולכן לא החמלא הואי לקבלת רשיון,
7 והדבר נמנע מהם.
8
9 לאחר עיון בהכרעת הדיון ובחומר הראיות שהוגש, נראה כי נפלה טעות מלפני בית משפט קמא.
10 המערערים ניהלו את עיסוקם משנת 2005 ועד 2010 על פי רשיון שניתן להם כדיון, בנקודה זו יש
11 לציין כי הרשיון שניתן ע"י עירית ת"א אינו רלבנטי, כיוון שהעתקת המשרד לכתובת בתחום עירית
12 ת"א, הינה פיקציה בלבד לצורך מתן הרשיון, שהרי העסק הינו הובלת מי ביוב ולא ניהול משרד ולכן
13 העיקר הוא המשאיות והמשרד הוא טפל בלבד.
14
15 השאלה היחידה היא האם היה מקום לסרב לבקשת המערערים לחדש את הרשיון לניהול עסק.
16 בית משפט זה יושב כרגע כבית משפט לערעורים פליליים על החלטת בית משפט לעניינים מקומיים
17 ולא כבית משפט לעניינים מינהליים, אולם נראה כי אילו הייתי דן במחלוקת במסגרת בית משפט
18 מינהלי, הייתי קובע כי לא היה נימוק סביר לאי חידוש הרשיון למערערים, שכן, אין מחלוקת
19 שהמערערים ממלאים אחר כל הדרישות של משרד התמי"ת ומשרד איכות הסביבה, והשאלה
20 היחידה היא מקום חניית המשאיות, כאשר ברור שהן מחנות רק לאחר שטוהרו והן נקיות.
21
22 אילו הוחנו המשאיות במקום שהחניה שם אסורה, הייתי קובע שהחניה היא חלק אנטגרלי
23 מההובלה ע"י המשאיות והייתי מצדיק את הסירוב לחדש את הרשיון, כאשר משאיות חונות במקום
24 שאינו מיועד לכך. בענייננו המשאיות חנו כל השנים בשטח שהמשיבה לא חלקה על חוקיות החניה
25 שם, הבעיה התעוררה רק כשקם הסכסוך המשפטי בין המשיבה לבין מחזיק השטח, אולם גם אם
26 צודקת המשיבה והמחזיק לא היה רשאי להחכיר את השטח לחניית המשאיות של המערערים, עדיין
27 מותר היה למערערים להחנות את משאיותיהם באותו שטח, שכן כזכור על פי התביעה החלה על
28 השטח, מותר להחנות משאיות וכלי רכב כבדים בשטח זה, והשאלה אם המערערים משלמים עבור
29 החניה לאדם פרטי או מחנים ללא תשלום בחניון ציבורי, אינה רלבנטית, אלא השאלה היחידה
30 הדרושה דיון היא האם מותר להחנות בשטח זה משאיות, והתשובה לכך היא חיובית.
31

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
עפ"א 5546-09-14 בלנק נ' עירית רמת השרון
28 אוקטובר 2014

1 בנסיבות אלה נראה כי סירובה של המשיבה לחדש את רשיון העסק של המערערים בנימוק
2 שהמשאיות חונות שלא כדין, אינו מוצדק, וטוב תעשה אם תשקול מחדש את החלטתה כדי למנוע
3 את הצורך בדיון נוסף בבית משפט לעניינים מינהליים.
4
5 ככל שהדבר מתייחס לערעור זה, אף שברור שטכנית ופורמאלית נעברה עבירה שכן מדובר בעסק
6 טעון רישוי, הרשיון שניתן ע"י עירית ת"א אינו רלבנטי רק משום מיקום המשרד שם, ומאחר שלא
7 חודש הרשיון, טכנית המשיכו המערערים לנהל את עסקם ללא רשיון.
8 יחד עם זאת הסירוב הבלתי מוצדק לחדש את הרשיון בנימוק שאינו נכון, שכן כאמור מותר
9 למערערים להחנות את משאיותיהם בשטח זה, על פי התב"ע. כאשר אי חידוש הרשיון אינו מנותק
10 מהסכסוך שבין המשיבה לבין מחזיק השטח, כל אלה מעניקים למערערים הגנה מן הצדק לגבי
11 המשך הפעלת עיסקם ללא רשיון.
12
13 לאור האמור, אני מבטל את פסק דינו של בית משפט קמא ומזכה את המערערים מהעבירה שיוחסה
14 להם בכתב האישום.
15 מאחר שהמערערים שילמו את הקנסות שהוטלו עליהם בבית משפט קמא, יש להחזיר להם את
16 התשלומים ששולמו.
17
18 למעלה מן הצורך, יודגש שוב שיש מקום לשקול שוב את עמדת המשיבה בענין חידוש הרשיון כדי
19 למנוע מצב שפורמאלית המערערים ממשיכים להפעיל עסק ללא רשיון.
20
21
22 **ניתן והודע היום ד' חשוון תשע"ה, 28/10/2014 במעמד הנוכחים.**
23

צבי גורפינקל, שופט בכיר

24